

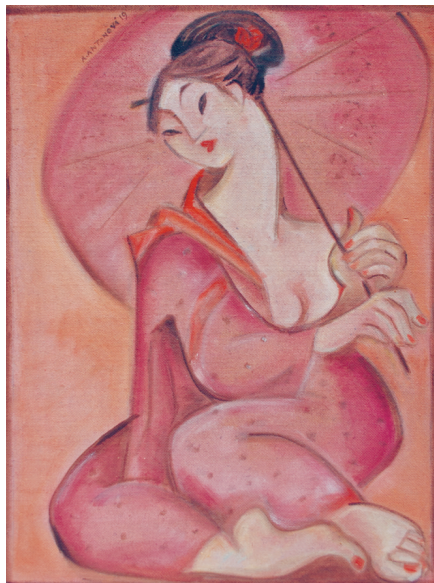
Pieta, olej, 2019, 118x90 cm

Milenci, olej, 1989, 118x90 cm

Villon, olej, 2019, 65x48 cm

Japonka, olej, 2019, 65x47 cm

Foto Karel Scherzer

Zátiší s dýmkou, olej, 2015, 35x30 cm

Foto Karel Scherzer

Šolcův statek v Sobotce - Galerie Karla Samšíňáka

Alena Antonová

Obrazy a grafiky

Čtenářka, olej, 2018, 100x70 cm

Zahájení 1. května 2020 ve 14 hodin

Zpěv Karolína Cingrošová Žmolíková a Martin Vydra,
klavírní doprovod Ludmila Juránková

1. května - 8. července 2020

www.solcuvstatek.cz

LP & SBS

A. Antonová před svým obrazem "Kytice" na MÚ Sobotka, 2018, foto J. Hodík

Alena Antonová

*16. 12. 1930 Praha

Výtvarná studia:

1945 - 1948 Státní odborná škola
keramická Praha

1948 - 1949 Státní grafická škola,
prof. Karel Tondl

1949 - 1955 Vysoká škola umě-
leckoprůmyslová, prof. Emil Filla

Alena Antonová a Šolcův statek:

Není divu a není náhodou, že se r. 2020, ve 47. návštěvní sezóně na Šolcově statku, představuje ve zdejší Galerii Karla Samšíňáka právě dílo akademické malířky Aleny Antonové. První důvod pro zařazení její tvorby do letošního výstavního programu je životní jubileum, které malířka v tomto roce oslaví. Autorčiny obrazy a grafiky se ve výstavních prostorách statku objevují také proto, že bychom těžko našli druhého výtvarníka, který by měl k současným i minulým hospodářům Šolcova statku tak blízko. Manželka dnešního hospodáře, Sylva, zná Alenu Antonovou od nejútlejšího dětství. Její maminka, akademická sochařka Hana Benešová, se totiž s Alenou Antonovou setkala již v roce 1945, kdy obě zahájily studia na Státní odborné škole keramické v Praze. Až do smrti Hany Benešové r. 2006 je pojilo blízké přátelství. V této souvislosti se sluší zmínit, že ve stejném roce 1945 a na stejné škole jako Hanu Benešovou, poznala Alena Antonová i svého pozdějšího manžela, akademického sochaře Petra Šturmu (1930 – 1995, na Šolcově statku posmrtně vystavoval r. 2014). Blízko měla Alena Antonová i k předchozímu hospodáři Šolcova statku a zakladateli zdejší galerie, Karlu Samšíňákovi. Již r. 1973 mu vytvořila první exlibris (s motivem sv. Alberta) a pak už se stala bezmála jeho „dvorní grafičkou“, neboť mu krom dalších exlibris dělala i novoročenky s motivem svatých. Když Karel Samšíňák roku 2008 zemřel a statek převzal jeho syn Jan, spolupráce s Alenou Antonovou pokračovala v neztenčené míře. Také pro nové hospodáře Šolcova statku, manžele Samšíňákovy, výtvarnice vytvořila pamětní grafické listy, exlibris i novoročenky.

V současnosti se Alena Antonová významně podílí na sestavování výstavních plánů Galerie Karla Samšíňáka i sousedního lapidária, pomáhá s instalacemi expozic, přivádí sem výtvarníky zvukných jmen a sama zde představuje svoji tvorbu.

Celoživotní inspirací se pro Alenu Antonovou stalo dílo jejího profesora z VŠUP, Emila Filly. Fillův kubismus však malířka interpretuje svým vlastním, osobitým stylem. Jejím oblíbeným tématem je žena, vedle níž se často objevují kočky, psi a koně. Zvířata ostatně obklopují Alenu Antonovou na každém jejím kroku. Všude ji doprovází přítulný jezvíček Modí (celým jménem Modigliani), jejími ateliéry v Praze i na Šumavě se neustále prohání nejméně 2 kočky. A na koně se Alena Antonová dívá právě z okna své útulné šumavské chalupy, na niž zajíždí každé léto a kterou vlastníma rukama zvelebila ještě se svým chotěm, ak. sochařem Petrem Šturmou.

Alena Antonová se věnuje volné, užité a drobné grafice (suchá jehla, lept, dřevorez, linoryt), knižním ilustracím i malířské tvorbě. Je členkou Sdružení českých umělců grafiků Hollar (od r. 1992) a Spolku sběratelů a přátel exlibris (od r. 1983). Účastnila se nesčet-

ných společných i samostatných výstav v zahraničí (Rakousko, Německo, Slovinsko, Španělsko, Švýcarsko, Japonsko) i doma. Její dílo je zastoupeno ve sbírkách v Česku (např. Galerie hlavního města Prahy), na Slovensku, v Německu, Francii, USA a v Izraeli. Není to zdaleka poprvé, co se práce Aleny Antonové představují v Sobotce. První samostatnou výstavu tu měla r. 1974, ještě v prostorách zdejšího knihkupectví, které tehdy sídlilo ve Šrámkově domě. Další 3 autorčiny výstavy se už konaly na Šolcově statku, a to v letech 2007, 2014 a 2020. Je třeba připomenout i malířčin poněkud opomíjený obraz, který je v Sobotce instalován trvale. Když se r. 1988 podle projektu arch. Jana Zemana na městském úřadu rekonstruovala obřadní síň, vyzdobila ji díla Aleny Antonové i jejího manžela Petra Šturmy. Antonová k výzdobě přispěla rozměrným obrazem „Kytice“ a její choť sem vytvořil nástěnnou plastiku „Varhany“.

Pro hospodáře Šolcova statku je velká čest, že tak vynikající malířka, jako je Alena Antonová, tu představuje svoji tvorbu právě v roce svého životního jubilea.

Jan Samšíňák, Sobotka, 2020

Sv. Bartoloměj - linoryt 1974

Sv. Albert - linoryt 1988

Sv. Jan Nepomucký - suchá jehla 2015

Posezenka Šolcův statek - linoryt 1975

Pamětní list - suchá jehla 2018

3/100 Q. Antonová '20

33/36 Q. Antonová '15

62/80 Q. Antonová '17

3/100 Q. Antonová '20

33/36 Q. Antonová '15

29/30 Q. Antonová '17

Pes Puf a kocour pro Sylvu a Honzu Samšíňákovy
suchá jehla 2012 - 2017